

РЕШЕНИЕ

№ 2181

гр. София, 02.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 34 състав,
в публично заседание на 16.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **7455** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 от АПК във връзка с чл. 186, ал. 4 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ и е образувано по жалбата на [фирма], със седалище и адрес на управление [населено място], [жк], [улица], [жилищен адрес] представлявано от Л. З. М. и Н. Л. Н., подадена чрез адв.И. С. против Заповед №ФК-С550-03035557/02.07.2020г. на Началник отдел „Оперативни дейности“ [населено място] в ЦУ на НАП, с която на основание чл. 186,ал.1, т. 1, б. "а" от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ е наложена принудителна административна мярка запечатване на търговски обект – ресторант,находящ се в [населено място],ул.,Й. Й. № 4, стопанисван от [фирма] с ЕИК[ЕИК] и забрана на достъпа до него за срок от 14 /четиринадесет / дни.

В жалбата се твърди, че обжалваната заповед е неправилна и незаконосъобразна,поради несъответствие с целта на закона, липсата на мотиви,които да обосноват основателността на ПАМ, на тежестта на извършеното нарушение и продължителността на срока й, което препятства възможността на съдебен контрол.Твърди се че е издадена при съществени процесуални нарушения на материалният закон.

Моли се да бъде отменена като неправилна и незаконосъобразна.

В съдебно заседание жалбоподателят - [фирма] Е., редовно и своевременно призован, не се представлява.

Ответната страна Началник отдел “Оперативни дейности” [населено място] в ЦУ на НАП се представлява от юрк. А., която оспорва жалбата. Излага съображения, че заповедта е издадена от компетентен орган, при спазване на материалноправните и процесуалноправните разпоредби на закона и е мотивирана. Моли съда да отхвърли жалбата като неоснователна. Претендира юрисконсулско възнаграждение.

Съдът, като взе предвид разпоредбата на чл. 168 от АПК и прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и изразените становища прие за установено следното:

На 12.06.2020г. в 11:55 часа служители на ТД на НАП- С. извършили оперативна проверка на търговски обект по смисъла на параграф 1, т.41 от ДР на ЗДДС-ресторант, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма] с ЕИК[ЕИК]. При проверката е извършена контролна покупка на един 1бр. минерална вода на стойност 1,00 лв. Покупката е заплатена в брой и в лева от П. В. служител на НАП, като парите са приети за сметка на [фирма] с ЕИК[ЕИК] от Д. О. на длъжност продавач. В момента на покупката фискалното устройство, инсталирано в обекта, е било в изправност, като за това обстоятелство, в заповедта се твърди, че не е издаден фискален бон от инсталираното в обекта /ФУ/ модел, EPSON TM-TB10FKL, ИН на ФУ: ED294518, ИН на ФП 44294518. Извършената проверка е обективизирана в протокол за извършена проверка /ПИП/ серия АА №0035557/12.06.2020г. Предвид констатациите, контролните органи са приели, че дружеството е нарушило разпоредбите на чл.3, ал.1 от Наредба №Н-18/13.12.2006г. на МФ.С оглед установените от проверката обстоятелства е издадена и процесната Заповед №ФК-С550-03035557/02.07.2020г. на Началник отдел „Оперативни дейности“ [населено място] в ЦУ на НАП, с която на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "а" от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ е наложена принудителна административна мярка запечатване на търговски обект – принудителна административна мярка- запечатване на търговски обект-ресторант, находящ се в [населено място], ул., Й. Й. №4, стопанисван от [фирма] с[ЕИК] и забрана за достъп до него за срок от 14 (четиринадесет) дни.

Заповедта е връчена на 13.07.2020г. лично на пълномощник на дружеството – К. К., като в законоустановения 14 – дневен срок е упражнено и правото на жалба пред Административен съд – София-град.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна, имаща право и интерес от обжалването.

Разгледана по същество същата се явява основателна.

Предмет на оспорване в настоящото съдебно производство е Заповед №ФК-С550-03035557/02.07.2020г. на Началник отдел „Оперативни дейности“ гр.С. в ЦУ на НАП, с която е наложена принудителна административна мярка запечатване на търговски обект.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган – в кръга на неговите правомощия, съобразно разпоредбата на чл. 186, ал. 3, вр. с ал. 1, т. 1 от ЗДДС, в съответната писмена форма и необходимите реквизити, което го прави валиден.

Основанието за налагане на принудителната административна мярка и нейната продължителност са мотивирани от решаващия орган с това, че с констатираното нарушение се засяга утвърденият ред на данъчна дисциплина, който осигурява пълна отчетност на извършваните от лицата продажби и тяхната регистрация, както и последващата възможност за проследяване на реализираните обороти. Посочено е, че издаването на фискални бележки, задължителните реквизити, които същите следва да съдържат, правилното отчитане на ФУ, наличието на регистрирано и работещо ФУ, съхраняването на изискуемите по закон документи в търговския обект, издавани от или във връзка с ФУ, както и предаването на данни по чл. 118 от ЗДДС, са все нормативно установени задължения на субектите, стопанисващи и/или управляващи търговските обекти, които следва да се изпълняват при съответните предпоставки. Административният орган е приел в мотивите си, че така извършеното деяние демонстрира поведение на лицето, насочено срещу установената фискална дисциплина, показва организация в търговския обект, която няма за цел спазването на данъчното законодателство. Посочено е, че целта на настоящата ПАМ е да гарантира, че всички лица ще спазват законовите норми и ще се осигурят бюджетните приходи, както и надлежното и законово деклариране на движението на стоки и на всички реализирани обороти. Мотивирано е, че ако не бъде приложена ПАМ, съществува възможност от извършване на ново нарушение, от което за фиска ще настъпят значителни и труднопоправими вреди, които засягат пряко интересите на държавата, поради неотразяването на реално извършените продажби.

Нормата на чл. 186, ал. 3 от ЗДДС предвижда, че принудителната административна мярка се налага с мотивирана заповед от органа по приходите или от оправомощено от него длъжностно лице. Следователно, заповедта като индивидуален административен акт, следва да отговаря на изискванията по чл. 59 от АПК.

При издаването на заповедта от административния орган не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Заповедта е издадена в писмена форма и съдържа задължителните законоустановени реквизити - наименование на органа, който я издава, наименование на акта, адресат, разпоредителна част, определяща правата и задълженията на адресата, начина и срока на изпълнение на ПАМ, срок и реда за обжалване. В заповедта са посочени фактическите и правни основания за издаването ѝ, като в случая принудителната административна мярка е наложена на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "а" от ЗДДС. В този смисъл съдът приема, че оспорената заповед отговаря изцяло на изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК.

Съгласно разпоредбата на чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "а" от ЗДДС във вр. с чл. 118, ал. 1 от ЗДДС принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до 30 дни, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което не спазва реда или начина за издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба. В нормата на чл. 118, ал. 1 ЗДДС е

предвидено задължение за лицата да регистрират и отчитат извършените от тях доставки/продажби в търговски обект, чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон), независимо от това дали е поискан друг данъчен документ.Редът и начина за издаване на фискални касови бележки е уреден с Наредба № Н-18/2006 г. на МФ за регистриране и отчитане на продажбите в търговските обекти чрез фискални устройства. По силата на чл. 3, ал. 1 от Наредбата всяко лице е длъжно да регистрира и отчита извършваните от него продажби на стоки или услуги във или от търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от ФУ или касова бележка от ИАСУТД, освен когато плащането се извършва чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит или наличен паричен превод, извършен чрез доставчик на платежна услуга по смисъла на Закона за платежните услуги и платежните системи, или чрез пощенски паричен превод, извършен чрез лицензиран пощенски оператор за извършване на пощенски парични преводи по смисъла на Закона за пощенските услуги. Съгласно чл. 187, ал. 1 ЗДДС при прилагане на принудителната административна мярка по чл. 186, ал. 1 ЗДДС се забранява и достъпът до обекта.

В конкретния случай, съдът намира, че безспорно по делото е установено, че проверяващите служители са закупили 1 бутилка минерална вода на стойност 1 лев, от търговски обект–ресторант стопанисван от дружеството-жалбоподател,но не се доказва да е възникнало задължение за издаване на касова бележка по повод по закупуване на процесната стока веднага , тъй като органите по приходите не са били напуснали обекта и реално не са преустановили пребиваването си в ресторанта,което от своя страна да породи задължение за издаване на касова бележка.Обратно на твърдяното в заповедта безспорно е установено,че в обекта е въведена СУПТО/система за управление на продажбите в търговски обекти/и е генерирано УНП №1063067/12.06.2020г. с което е маркирана продажбата на процесната бутилка вода.След изваждането на междинен отчет №0436027/12.06.2020г. от 11.57 ч. с оборот 286,73 лв. е бил издаден фискален бон за процесната минерална вода т.к. преди това същата е била маркирана и е било генерирано УНП/уникален номер на продажбата/.В тази връзка съдът намира за неправилни мотивите,изложени в оспорената заповед, че с извършеното деяние жалбоподателят демонстрира поведение, насочено срещу установената фискална дисциплина и показва организация в търговския обект,която няма за цел спазването на данъчното законодателство. Обратно жалбоподателят ясно и недвусмислено е въвел правила за извършване на плащането на предоставяната от него услуга/продажба в търговският обект,както и издаването на фискална касова бележка.При наличието на СУПТО в обекта означава ,че при извършването на поръчка в системата на обекта се генерира УНП/уникален номер на продажбата/,което обстоятелство се записва.Въведената поръчка не може да се изтрие от системата освен да се стонира,но в случая се касае за търговски обект-ресторант и безспорно настоящият състав приема ,че продажбата не е била финализирана веднага с издаването на фискален бон.

Съдът намира, че оспорената заповед е издадена и в нарушение на материалния

закон и целта на закона, при което са налице отменителните основания по смисъла на чл. 146, т. 4 и т. 5 от АПК. Преценката за съответствие на ПАМ с целта на закона следва да се извършва в съответствие с характера ѝ, във всяка една от хипотезите на чл. 186, ал. 1 от ЗДДС. Мярката запечатване на търговски обект в случаите по чл. 186, ал. 1, т. 1, б "а" ЗДДС има превантивно действие, а именно да се предотврати извършването на друго противоправно поведение от страна на нарушителя. Изводът, че съществува такава възможност нарушителят да извърши друго административно нарушение, следва да е мотивиран и обоснован/л.13/от делото.

В случая, изложените мотиви в тази насока не са съобразени с конкретните факти, а именно: неиздаване на касова бележка за извършена продажба на стойност 1 лева, както и с обстоятелството, че констатираното нарушение е първо за ТД. В този смисъл изложените мотиви в заповедта, за настъпване на значителни и трудно поправими вреди за фиска, не съответстват на обективно установените факти и на необходимостта за налагане на процесната ПАМ. Принудителната административна мярка трябва за всеки конкретен случай да е определена в такъв вид и обем, че да не ограничава правата на субектите в степен, надхвърляща преследваната от закона цел. Целите на закона се постигат чрез спазване на основните принципи, общите и специални правни норми за поведение, поради което е необходимо пълно и всестранно обсъждане на фактите за всеки конкретен случай, тъй като само по този начин може да се установи дали издаденият административен акт преследва законна цел, дали намесата в правата и свободите на засегнатите лица е пропорционална на преследваната цел и дали е спазен справедлив баланс между обществения интерес и интереса на лицето спрямо което се прилага ПАМ. С оглед на изложените съображения, съдът намира, че е в случая е нарушен и принципът на съразмерност по чл. 6 от АПК. От съдържанието на оспорената заповед и доказателствата по делото се установява, че нарушението е установено на 12.06.2020 год., а принудителната административна мярка за запечатване на обекта е наложена с процесната заповед едва на 02.07.2020 год., т.е. повече 20 дни след установяване на нарушението, което представлява нарушение на целта на закона. Целта на принудителните административни мерки е да предотвратяват и преустановяват извършването на нарушения, съответно да предотвратяват и отстраняват вредните последици от нарушенията – чл. 22 ЗАНН. Това само по себе си предполага своевременно прилагане на принудителната административна мярка при констатиране на допуснатото нарушение от съответния субект. Неизпълнението на това изискване прави прилагането на принудителната административна мярка неефективно, т.е. не в съответствие с целта на закона, което само по себе си е самостоятелно основание за отмяна на заповедта за налагане на ПАМ – чл. 146, т. 5 АПК.

Предвид гореизложеното, съдът счита, че така наложената принудителна административна мярка по чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "а" от ЗДДС за нарушение на чл. 3, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 година на Министъра на финансите си поставя цели, противоречащи на законоустановените цели на административната принуда, поради което се явява незаконосъобразна и следва да бъде отменена, както и да бъдат присъдени, в полза на жалбоподателя, направените съдебно деловодни разноски в размер на 950 лева/съгласно договор за правна защита от 13.07.2020г./, от които – 50

лева държавна такса, 900 лева адвокатско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд-София-град,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед № ФК-С550-03035557/02.07.2020г. на Началник отдел „Оперативни дейности“ [населено място] в ЦУ на НАП, с която на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "а" от Закона за данък върху добавената стойност/ЗДДС/е наложена принудителна административна мярка запечатване на търговски обект– ресторант, находящ се в [населено място], ул.,Й. Й. №4, стопанисван от [фирма] с ЕИК[ЕИК] и забрана на достъпа до него за срок от 14/четиринадесет /дни.

ОСЪЖДА ЦУ на НАП да заплати на [фирма] с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [жк], [улица],[жилищен адрес]чрез адв.И. С.,направените по делото разноски в размер на 950 /деветстотин и петдесет/лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението на страните, че е изготвено.

съдия: